

Reglamentacja świadczenia usług finansowych

Przez ostatnie lata regulacja prawna dotycząca usług finansowych systematycznie rozrastała się nie tylko pod względem szczegółowości, ale także o nowe usługi finansowe oraz nowe instytucje finansowe. Reglamentacja świadczenia usług finansowych bynajmniej nie zmalała, lecz wzrosła. W niniejszym artykule podjęto próbę bardzo syntetycznego ujęcia problematyki tej reglamentacji¹.

WITOLD SROKOSZ

Katalog usług finansowych

Integralnym elementem unijnego Jednolitego Rynku Finansowego jest regulacja prawna świadczenia usług finansowych oraz reglamentacji prowadzenia działalności polegającej na świadczeniu tych usług. Regulacja ta, zaliczana do prawa rynku finansowego², opiera się na katalogach i opisach poszczególnych rodzajów usług finansowych, które to katalogi i opisy są zawarte w przepisach krajowych (zob. tabela nr 1), będących transpozycją odpowiednich dyrektyw unijnych. Chodzi tu o:

- zawarty w załączniku I do dyrektywy 2013/36/UE³ wykaz „czynności podlegających wzajemnemu uznaniu” będący w istocie katalogiem usług bankowych i inwestycyjnych, które mogą wykonywać instytucje kredytowe;
- wykaz usług płatniczych zawarty w załączniku I do dyrektywy PSD2⁴;
- wykaz usług i działalności oraz instrumentów finansowych zawarty w załączniku I do dyrektywy MiFID II⁵ (w szczególności chodzi

¹ Publikacja powstała w ramach projektu, który został sfinansowany ze środków Narodowego Centrum Nauki przyznanych na podstawie decyzji nr DEC-2016/23/B/H55/00870.

² Więcej o prawie rynku finansowego zob. C. Kosikowski, M. Olszak, *Od prawa bankowego do prawa rynku finansowego* [w:] *System prawa finansowego. Tom IV. Prawo walutowe, Prawo dewizowe, Prawo rynku finansowego* (red. J. Głuchowski), Warszawa 2010, s. 195 i n. Prawo rynku finansowego: – określa katalog usług finansowych, – określa podmioty uprawnione do wykonywania usług finansowych, – wskazuje warunki podejmowania przez te podmioty działalności polegającej na świadczeniu usług finansowych oraz warunki wykonywania przez nie tej działalności na rynku finansowym, – reglamentuje prowadzenie działalności polegającej na świadczeniu usług finansowych poprzez wprowadzenie obowiązku uzyskiwania stosownych zezwoleń lub wpisów do odpowiednich rejestrów, – określa tzw. normy ostrożnościowe, – w celu zapewnienia przestrzegania norm ostrożnościowych kreuje system kontroli i nadzoru nad podmiotami świadczącymi usługi finansowe.

³ Dyrektywa 2013/36/EU w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, (Dz.U. L 176 z 27.6.2013 r., ze zm.), dalej: „dyrektywa CRD IV”. Dopełnieniem tej dyrektywy jest rozporządzenie 575/2013 w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, dalej: „dyrektywa CRR”.

⁴ Dyrektywa 2015/2366 z 25.11.2015 r. w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego, Dz.U. L 337 z 23.12.2015 r., ze zm., dalej: „PSD2”.

⁵ Dyrektywa 2014/65/UE z 15.05.2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych, (Dz.U. L 173 z 12.06.2014 r., ze zm.), dalej: „dyrektywa MiFID II”.